

„АВТОКЕФАЛІЮ НЕ НАДАЮТЬ, АВТОКЕФАЛІЮ БЕРУТЬ!”

Київ (УНІАР). — Тут 4-го травня Патріарх Київський і Всієї України Мстислав зустрівся з державним радником України з гуманітарної політики Миколою Жулинським. Вони розмовляли про всевітній конгрес українців та про зміцнення ролі УАПЦеркви у розбудові української держави.

Патріарх УАПЦ Мстислав 1 6-го травня вилетів з Києва до Стамбулу. Перед вилетом у київському готелі „Інтурист” він зустрівся з представниками преси і повідомив, що їде для переговорів з царгородським Патріархом щодо затвердження УАПЦ. На запитання, чи сподівається Патріарх, що автокефалію нададуть, Владислав Мстислав відповів: „Автокефалію не надають, автокефалію беруть!”

Ієрархи УПЦ виступили проти Філарета

Житомир (УНІАР). — Тут 4-го травня відбулася нарада ієрархів УПЦ, на якій кілька єпископів вимагали, щоб 11-го травня не скликав Синод, а Архирейський собор УПЦ.

Учасники наради ухвалили заяву з приводу того, що Митрополит Філарет на Архирейському соборі РПЦ у Москві 5-го квітня зголосив резигнацію зі становища предстоятеля УПЦ, а повернувшись до Києва, заявив на телебаченні, що перелімає і хоче боротися за надання УПЦ автокефалії. Єпископи звинувачують Філарета в порушенні архипастирської клятви і мають намір підняти це питання на Архирейському соборі УПЦ.

В Чикаго відбудеться конференція в справах торгівлі з Україною

Чикаго. (Марія Кульчицька). — Делегація українських міністрів і представників Уряду України очолюють учасників економічної конференції, яка відбудеться тут 18-го і 19-го травня в готелі Фермонт. Конференція є спонсорована Гіншом і Калбертсоном, фірмою, яка спеціалізується в міжнародних правах, і Американською радою для економічних відносин з Україною, яка створилася минулого року для посилення економічних зв'язків та сприяння торгівлі між Америкою і Україною. Конференція також має офіційну підтримку і спонсорство Департаменту комерції ЗСА і Американського центру торгівлі.

Програма конференції зосередиться над економічними питаннями першого порядку, як приватизація, юридичні аспекти торговельних питань, оподаткування і оцінювання вартості власностей і стратегічні рішення в торгівлі. Представники американських корпорацій, а саме Стюарт Фраєр з Монсанта, Пол Конні з Тамбранда, Джеймс Шепард з Джонсон Вакс і Роберт Сте-

керт з Ей-Ті-Ті, які вже проводять свою торговельну діяльність в Україні, поділяться своїм досвідом з учасниками. Експерти з різних торговельних ділянок доповідатимуть про господарство в готелі Фермонт. Конференція є спонсорована Гіншом і Калбертсоном, фірмою, яка спеціалізується в міжнародних правах, і Американською радою для економічних відносин з Україною, яка створилася минулого року для посилення економічних зв'язків та сприяння торгівлі між Америкою і Україною. Конференція також має офіційну підтримку і спонсорство Департаменту комерції ЗСА і Американського центру торгівлі.

Програма конференції зосередиться над економічними питаннями першого порядку, як приватизація, юридичні аспекти торговельних питань, оподаткування і оцінювання вартості власностей і стратегічні рішення в торгівлі. Представники американських корпорацій, а саме Стюарт Фраєр з Монсанта, Пол Конні з Тамбранда, Джеймс Шепард з Джонсон Вакс і Роберт Сте-

(Закінчення на стор. 3)

У КРИМУ БУДЕ ТРИ ДЕРЖАВНИХ МОВИ

Симферопіль (УНІАР). — Як уже інформовано, тут в середу, 6-го травня, Верховна Рада Криму прийняла Конституцію Республіки Крим. Офіційною мовою діловодства визначена російська, державною стали три мови: кримсько-татарська, російська та українська. Заступник голови Меджлису кримсько-татарського народу Рефат Чубаров повідомив, що кримські татари виступлять з протестом на мітингу 18-го травня проти референдуму.

Водночас прихильники незалежності Криму вже п'ятий день проводять акції протесту проти усунення з посту командира симферопільського гарнізону, генерала В. Кузнєцова. Як розповів сам генерал, він приєднався до України, але коли на атестаційній комісії запитали: „А якщо справа дійде до війни з Росією, чи будете Ви воювати проти неї?”, Кузнєцов відповів: „Ніколи!”.

Командуючий Одеською військовою округою генерал-лейтенант Радєцький перевів ген. Кузнєцова на іншу посаду. Однак ген. Кузнєцов відмовився виконати наказ, а підлеглі йому офіцери підтримали його.

Виставка Р. БАГАУТДИНА
Нью Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці влаштує триденну виставку творів Рема Багаутдіна, відкриття якої відбудеться у п'ятницю, 15-го травня о год. 6-ій вечора у Галерії ОМА, 136 Друга авеню в Нью Йорку. Виставка діятиме в суботу та неділю, 16-17-го травня, від год. 1-ої по полудні до 6-ої вечора.

Округа УНС Баффало відбула Збори

Баффало, Н. Й. (В. С.). — З огляду на погану сніжну погоду, яка навістила того дня це місто Загальні збори Округи УНС відбулися з півгодинним спізненням 22-го березня в місцевому УН-Домі.

Р. Конотопський

Збори відкрив голова Округи Роман Конотопський і представив головного представника УНСОюзу Ульяну Дячук. Присутні нагородили її рясними оплесками.

Збори вшанували пам'ять св. п. Петра Гарауса, який продовжував секретарство 27-го Відділу по смерті своєї дружини св. п. Марії, як також всіх членів, які відійшли у вічність.

Голова відчитав порядок нарад. Василь Шарван вніс дві пропозиції: прийняти програму нарад і залишити в Президії зборів голову Округи Р. Конотопського і секретаря Василя Сивен-

кого. Збори ці дві пропозиції одобрили.

В. Сивенський відчитав протокол з попередніх зборів, який прийнято без змін. В дальшій точці програми голова Округи Р. Конотопський подав звіт з діяльності за минулий рік. Справи членства Округи не представляються рожево тому, що відходить старше покоління у вічність, а молодше, яке хотіло б працювати для УНС, не знаходить праці в околиці Баффало після закінчення вищої освіти і мусить виїздити до інших міст. Розголос про діяльність УНС завжди був і є на першому плані голови і членів Управи Округи, де б вони не були.

Під патронатом Округи УНС 5-го жовтня 1991 року відбувся баль дебютанток. З цієї нагоди дві радіопрограми, Патріархального Товариства і В. Шарвана, голосили, крім повідомлення про баль, також слово про УНС і його користі для членів і української громади. На баль прибули 400 учасників, багато з сусідньої Канади. В привітальному слові до дебютанток і присутніх гостей голова Округи подав коротку історію УНС і причини, чому ми всі повинні бути членами найстаршої української установи, якою є Батько-Союз, який помагає своїм членам, українським церквам, товариствам і організаціям, а в останній часі видає багато грошей на допомогу Україні, якій цієї допомоги потрібно конче і швидко.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КРАВЧУК ЗУСТРІВСЯ З КОРЕСПОНДЕНТАМИ

Вашінгтон. — Закінчивши усі формальні переговори з президентом З'єднаних Штатів Америки Джорджем Бушем, секретарем Державного департаменту Джеймсом Бейкером та іншими урядовими особами і законодавцями, Президент України Леонід Кравчук зустрівся також з представниками засобів масової інформації у Пресовому клубі. Маючи добру нагоду, Л. Кравчук спростував в першу чергу помилку, яка трапилася у його заяві про передачу тактичної атомової зброї Російській федерації для знищення.

В середу, 6-го травня, Л. Кравчук заявив, що тактична ядерна зброя ще перевозиться тепер до Росії, але вміжчасі з Москви повідомили пресові агентства, що процес перевозу цієї зброї з України вже закінчений. Кравчук заявив кореспондентам, що трапилося непорозуміння через зміну часу між Україною і ЗСА, але через ніч він отримав від Кабінету Міністрів підтвердження, що дійсно процес перевозу тактичних ракет закінчений ще перед визначеним реченням.

„Ми не маємо жодної тактичної атомової зброї на нашій території, частина подібної зброї знаходиться тільки на кораблях Чорноморської флотії”, — заявив Президент Л. Кравчук і додав, що він бачить проблему зі знищенням переданого зброї з огляду на те, що Росія не розпоряджає відповідними фабриками знищення. Існує, очевидно, побоювання, що частина цієї зброї може бути проданою

за мільйони доларів і опинитися в небезпечних руках. Л. Кравчук повторив також свою ранішу заяву, що Україна підпише договір про зменшення і догляд над атомовою зброєю. Про ці й інші справи він розмовляв з президентом ЗСА Дж. Бушем, секретарем Дж. Бейкером і секретарем Департаменту оборони Річардом Чейні.

При тій нагоді Президент Л. Кравчук повідомив кореспондентів, що Кабінет Міністрів наказав припинити дію чорнобильських реакторів після чергової катастрофи виходу атомової радіації з трансформаторів на станції коло Санкт-Петербурга, колишнього Ленінграду. „Ми закрили реактори в Чорнобилі і я не бачу вигляду, що вони в такому стані можуть в майбутньому функціонувати.

Для забезпечення населення перед радіацією треба змодернізувати енергоблоки, але для цього Україна немає валюти. Очевидно, найголовнішою ціллю тепер є знеутралізувати все це діючий четвертий реактор”. Кравчук заявив, що й про ці проблеми він повідомив американські урядові чиновники. Якщо йдеться про інші реактори в Україні то вони побудовані на цілком інших принципах і не становлять погрози ніякої загрози для населення. Чорнобильські реактори побудовані на візирі лівобережних і тому ще й досі існує велика небезпека, яку треба знеутралізувати, — сказав Президент України кореспондентам.

Л. КРАВЧУК ВІДВІДАВ АЙОВУ І ТЕКСАС

Гюстон, Тек. — Сюди в п'ятницю, 8-го травня, прибув Президент України Леонід Кравчук і відвідав Центр космічних дослідів. Під час відвідин він оглянув міжпростірні кораблі багаторазового використання типу „Шатл”, побував у центрі управління, де він спостерігав за летом космічного корабля „Ендевор”. Президент України розмовляв з командиром корабля Доном Бранделстіном.

Пізніше Л. Кравчук зустрівся з керівництвом Гюстонського університету, бізнесменами, а також відвідав президента Турецької республіки, який перебуває тут на лікуванні.

Наступного дня, 9-го травня, Л. Кравчук прибув до Деноні, Айова, де також зустрівся з бізнесменами і фермерами і того ж дня увечері виїхав до Нью Йорку, звідки 10-го травня поїхав до Філадельфії.

Наступного дня, 9-го травня, Л. Кравчук прибув до Деноні, Айова, де також зустрівся з бізнесменами і фермерами і того ж дня увечері виїхав до Нью Йорку, звідки 10-го травня поїхав до Філадельфії.

У СВІТІ

КУРДСЬКА ПАРТІЯ праці прийняла рішення ліквідувати свою воєнну базу в ливанській долині Бекаа. Базу контролювали сирійські війська і її існування негативно впливало на взаємини між Сирією і Туреччиною. В Ливані побоювалися, що Туреччина не зупиниться перед летунським нападом на Бекаа, щоб покінчити з курдами.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ООН Бутрос Галі вирішив послати в Триполі свого заступника Владіміра Петровського, який спробує замирити конфлікт між Лівією і ООН. Не зважаючи на накладені Радою Безпеки ООН на Лівію санкції, вона відмовляється видати двох відомих терористів. Тепер Каддафі висуває на своє оправдання „лосанджельський” аргумент: мовляв, у ЗСА, де оправдали білих поліціантів, що побили чорного воля, лівійці не можуть сподіватися на справедливий суд. Оскільки літаки в Лівію не літають, В. Петровський прибуде туди морем або наземним транспортом. В який спосіб він говоритиме з Каддафі, спостерігачі не беруться передбачити.

ДУХОВНИЙ ЛІДЕР ісламських фундаменталістів Ірану аятола Алі Хаменеї заявив, що його країна не має наміру відновляти дипломатичні стосунки з Вашингтоном. „До того часу, поки ЗСА будуть підтримувати сіоністський режим Ізраїля й інші корумповані режими, і до того часу, поки вони будуть вороже ставитися до будь-якої незалежної держави, — доти ми не хочемо зв'язувати себе стосунками з Америкою”, — сказав Хаменеї.

ЗА НЕГАЙНИЙ ВИХІД Молдови зі складу Співдружності Незалежних Держав висловилися лідери Християнсько-демократичного народного фронту. У програмі національної телебачення вони ствердили, що вихід з СНД є „обов'язковою умовою, щоб стати незалежними від Росії і переорієнтувати економіку на співробітництво з західними країнами”. Водночас керівництво Християнсько-демократичного народного фронту виступило проти проведення референдуму щодо можливого приєднання Молдови до Румунії.

Є. ШАПОШНИКОВ БАЖАЄ ЗАЛИШИТИСЯ ГОЛОВНОКОМАНДУЮЧИМ ВІЙСЬКАМИ СНД

Москва. — Засоби масової інформації повідомили про зміст інтерв'ю маршала летунства Євгенія Шапошнікова, який заявив, що країни Співдружності Незалежних Держав незабаром підпишуть договір нового типу. На його думку Росія й інші членські країни СНД не зможуть обійтися без договору про колективну безпеку, не зважаючи на те, що Російська федерація, Україна, Казахстан, Молдова і Азербайджан творитимуть, або вже започаткували творення своїх армій.

На запитання, якою повинна бути російська армія, Шапошніков підкреслює, що в першу чергу вона повинна бути значно меншою за числом, але на його думку, це не проста справа і цей процес може продовжитися аж до 1995 року. В запас буде звільнено приблизно 700,000 воїків і старшин. Програма лобовує російської армії вже існує і вона повинна нараховувати не більше, як 1,3 мільйонів воїків.

Інтерв'ю Шапошнікова надрукувала газета „Ізвестія”, може навіть тому, що він обговорює проблему творення російської армії, згідно з дикретом президента Бориса Єльцина, який, проголосивши творення російської армії, відразу найменував себе тимчасовим міністром оборони і головнокомандуючим збройних сил. Коли кореспонденти запитали про це Шапошнікова, чи він в майбутньому не буде номінований на пост міністра оборони Російської федерації, він відповів, що його бажанням далі залишитися головнокомандуючим стратегічних об'єднань сил, які, хоча хтось цього чи ні, мусять існувати.

Згідно з твердженням Шапошнікова армія в останньому часі перестала брати участь в гашенні міжнародних конфліктів, не втручається в політичні суперечки. Політичні конфлікти повинні вирішувати політики, бо якщо армія буде вмішана у ці конфлікти і зачне стріляти, її вже не можна буде зупинити і шойно тоді може наступити більший конфлікт, а навіть громадянська війна. До такої ситуації, — каже маршал Шапошніков, — не можна допускатися. На кінець він підкреслює важливість наглядати над тактичною і стратегічною атомовою зброєю, відповідальність за яку Росія взяла на себе перед світовою спільнотою.

Торкаючись концепції російської армії і воєнної доктрини Росії то вона, на його думку, повинна базуватися на стремлінні до миру і запобігання всяким війнам. Пояснюючи ближче доктрину маршал заявив, що жодна з країн СНД не повинна провокувати конфлікти, поборювати зброєю, повинна відноситися до своїх партнерів на планеті по дружному, шанувати рівноправність, а армію формувати на базі оборони.

Тепер стає ясніше, — кажуть політичні спостерігачі, — чому західні великодержави застосовують тиск на новопосталі країни, колишні республіки ССРСР, щоб вони якнайскорше здали усю атомову зброю Росії. Така концепція, на думку деяких коментаторів, є дуже небезпечною для незалежних держав, членів СНД і для Заходу у випадку політичної зміни в Росії прощо знає Шапошніков, але він, очевидно, нічого про це не говорить у своєму інтерв'ю.

Союзізка готується до дня Батька

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Український Народний Союз продовжує свою традицію щорічного святкування Дня Батька на Союзівці.

В неділю жіноче тріо „Либідь” з Києва розважатиме гостей своєю мистецькою програмою.

Святкування цього року почнеться в суботу, 20-го червня, концертом відомого ансамблю „Казка” із околиці твердого вугілля північносхідної Пенсильванії. Після концерту буде забава до музики „Звуки Союзівки”.

УНС пропонує віділати та округам заздалегідь замовляти автобуси та організувати дводенні поїздки. Таким способом можна користатися із знижених цін за нічліг та харчування. За замовленням слід телефонувати на Союзівку, на число (914) 626-5641.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 7-ГО ТРАВНЯ, точно о год. 7:40 вечора запущено у простір міжпростірний корабель у „Ебдевор”, головним завданням якого є врятувати комунікаційний супутник, який вже два роки не працює. Запланована рятувальна місія „Ендевора” має тривати сім днів з семичленною залогою шістьох чоловіків і одної жінки. Керівники НАСА є дуже задоволені із інавгураційного польоту цього нового космічного корабля та заявляють, що тепер НАСА вступає на новий шлях. Новий адміністратор НАСА Деніел С. Голдін після вилету „Ендевора” заявив: „Сьогодні ми бачили Америку в найкращому понятті”.

ФІНЛЯНДІЯ, яка тепер не мусить прислухатися порадам Москви на тему своєї військової потужності, вирішила відбудувати свою летунську флоту цілою флотилією американських літаків. З цього приводу минулого тижня фінський міністр оборони заявив, що Фінляндія замовляє на 3 біл. дол. вартості у літакобудівельній фірмі МкДонелл Дуглас, 64 військові літаки типу ФА-8 „Горнет”. Речник нищезаданої фірми підтвердив це замовлення, яке, за його словами, є дуже важливим для самої фірми, бо була вона обрана з-поміж чотирьох інших конкурентів. Доставу літаків обіцяно започаткувати вже в 1995 році.

ФЕДЕРАЛЬНА РАДА валютних резерв у четвер, 7-го травня, повідомила, що в березні американські споживачі значно зменшили кількість своїх задовжень і старалися не брати на себе жодних кредитових зобов'язань, які вимагають місячних платностей. Державні політики твердять, що хоча поведінка споживачів товарів широко вжитку стримує економічне відродження, то ця нова тенденція вказує, що американці стараються упорядкувати свої фінансові справи і це треба тільки схвалювати.

Японці розуміють проблеми сьогоденної України

Джерзі Сіті, Н. Дж. Ю. Кузьмович). — Наш цікавий гість з Японії — це український скрипач Віктор Барабанов. Він приїхав на короткі відвідини до ЗСА, де побував раніше та незвичайно цікаво розповідає нам не так про свою музичну кар'єру, а про те, як він з родиною знайшов у Японії тепле та щире прийняття і немов другу батьківщину. Ясно, що перебування в Японії не є так часте для українців тому наше перше питання стосується причини, чому наш музикант там тепер живе. Довідемося, що він зголосився на конкурс проголошений в ЗСА, в музичному журналі та на підставі своїх даних та окремого інтерв'ю його прийняли на члена професійної камерної оркестри до місцевості Каназава в Японії. Наразі він підписав контракт на один рік, а відтак, як каже, — побачимо.

В. Барабанов з дружиною.

Наш гість із певним зворушенням розповідає про гостинність та прихильність японців для української родини, яку вони прийняли у себе немов рідних, не зважаючи на мовні чи зви-

(Закінчення на стор. 3)

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

СВОБОДА

Українська Свобода

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money-order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Допомога буде — треба етики праці

Агенція міжнародного розвитку З'єднаних Штатів Америки і амбасада Америки в Києві підтвердили, що Уряд ЗСА схвалює прагнення України стати неядерною демократичною республікою і саме тому, вони підтримують економічні ринкові реформи, які спрямовані на цілковиту перебудову економіки і еventуальне включення господарської структури в систему Європейської економічної спільноти.

Хоча впровадження цих реформ є внутрішньою справою української держави та українського народу, ЗСА готові поділитися своїм досвідом у досягненні змін якнайшвидше.

Уряд ЗСА, різноманітні приватні організації і поодинокі громадяни Америки, в тому числі громадяни українського роду, протягом останніх місяців уже надають допомогу, яка зробить вагомий внесок в зміцнення життєздатності економічних та політичних реформ, що їх переводить тепер Уряд України. Серед різноманітних програм можна б назвати хоча б такі: „Дамо надію“, завданням якої є нести гуманітарну допомогу, зокрема медикаментами, харчами для дітей і медичними препаратами. У рамках цієї допомоги американські літаки доставили біля 100 тонн медикаментів до Києва, Львова і Харкова. На початку травня в Київ і Харків прибуде 95 додаткових тонн медичного обладнання і медикаментів.

Програма агенції міжнародного розвитку, яка є урядовою програмою Америки, надасть Україні 50 міль. доларів допомоги, назначеною президентом Джорджем Бушем — обидвома палатами Конгресу в найближчих місяцях 1992 року.

На 1993 рік запропоновано надати Україні понад 90 міль. доларів допомоги. Програми, що проводяться цією агенцією є в першу чергу скеровані на підтримку системи вільного ринку, поширення і закріплення демократії, забезпечення найнеобхідніших гуманітарних потреб, проведення конверсії, сприяння інвестиціям приватного сектора та посилення двосторонньої торгівлі, а також для підвищення ефективності енергетики.

Тепер, після робочої візити в ЗСА Президента України Леоніда Кравчука і підписання ним численних договорів співпраці з ЗСА, ці ділянки напевно будуть збільшені як в матеріальній, так і в діловій сферах.

Але й в Україні треба подбати про відповідні структури і методи, щоб максимально використати цю допомогу. А це означає прискіплення економічних реформ, введення власної валюти і, можливо, найважливіше — етики праці.

Західні великодержави, а особливо „велика сімка“, європейська спільнота, міжнародний монетарний фонд, світовий банк допомоги і реконструкції, дають допомогу тільки тим, які зацікавлені ринковими реформами, усуненням давніх комуністичних економічних структур, приватизацією сільського господарства тощо.

В додатку це може допомогти проєвропейській позиції президента України Леоніда Кравчука і наблизити Україну до західної спільноти.

Не важко зрозуміти нашу надію, що гостра церковна ворожнеча, партійно-політична неясність і роздрібленість та важка економічна криза в Україні — це тільки тимчасові явища переходового етапу з неволі до незалежності. Ця надія основана на йдучих в Україні процесах демократизації та заведення системи вільного ринку, які мають принести в Україну політичну культуру, християнську любов та економічний добробут. Демократія, приватна власність та вільний ринок — це дійсно необхідні передумови належного розвитку державного життя, але вони є тільки вибором цілей та визначенням доріг, якими треба йти, щоб справитися із завжди і всюди існуючими труднощами, які виривають із складних та суперечливих прикмет людської природи і біблійної, чи еволюційної та національної спадщини.

Уже з раннього дитинства, можна б сказати разом із матірнім молоком, в людині зростає любов до своєї родини, до рідних порогів, рідного села, чи міс-

Роман Лазарчук

ПАТРІОТИЗМ І САМОЛЮБСТВО

І

а, до рідного краю та держави. Цю любов, з бігом часу, посилюють побутові і релігійні обряди, звичаї та пісні, а далі спілкування з ровесниками та ровесницями, пам'ять про патріотизм предків і думка про долю нащадків та розвиток свідомості про історичну спадщину своєї національної культури. Завдяки такій патріотичній любові виростають письменники та поети, наукові та політичні діячі, які присвячують своє життя своїй нації, виростають герої, які в обороні своєї країни віддають, або готові віддати своє життя.

Побіч цих патріотичних чинників, які формують життєвий світогляд людини і її настанову до щоденних особистих і суспільних інтересів та стремління, не менш сильними є вроджені, тобто інстинктивні прикмети людської природи спрямовані на самозбереження, причому не на самозбереження в

дентів та директорів, торгівля наркотиками і більша, чи менша злочинність серед загалу населення. Все це довелось одного з християнських політичних філософів до висловлення думки про дуже обмежені можливості налаштування гармонійного співжиття серед людей, бо вже один із перших двох братів на землі був Каїн, а й сьогоднішні приготування до вбивства людей стоять „краще“, чим до їхнього збереження.

Однак нема потреби попадати в зневіру, бо хоча повільно і з трудом, все таки правда звичайно перемагає неправду, а справедливості кривду. Найкращим цьому прикладом для нас є вислід референдуму з 1-го грудня 1991 р., де завдяки патріотизмові населення наших земель одобрено незалежну українську державу, про яку ще хоч би кілька літ тому назад важко було й мріяти. Дальший розвиток нашої держави може бути таким же подиву гідним, але це залежатиме від сповнення суттєвих, а не формальних передумов поступу та росту.

Закінчення буде.

Коли б так хтось забрав провести у світі анкету на тему: „Найбільш популярний і недорогий лік“, то, мабуть, перше місце тут зайняла б аспірина. Вона ж бо є ліком, що не спричиняє налогу, а до цього найбільше людей її знає, вживає і відчуває полегшу. На жаль, тієї полегші не відчуває сама аспірина, бо у дійсному світі, куди кинула її доля, вона бореться за існування. Тут іде жорстока війна бути чи не бути, яка у рамках капіталізму дозволяє конкуренції проявлятися у формі найбільш дозволеної, пристрасної, незгатованій та блискучій...

Юрій Рибак

ДОЛЯ АСПІРИНИ

була вербова кора, що її вживали ще від старинного часу, а саме грецького лікаря — батька медицини Гіпократу, а остаточно синтезу для комерційного користування перевів Фелікс Гофман у 1897 році в лабораторії компанії Фарбен Фабрікен Баер у Німеччині. Прирукою було це, що він хотів рятувати свого хворого батька, який став жертвою жорстокого артриту тизму. І хоча цей винахід відкинув начальник лабораторії Фрідріх Карло Дуїзберг мол. (1861—1935), який був членом комерційного пантеону поруч Рокефеллера та Ротшилда. І хоча він не винайшов аспірини, то одначе використав її для індустрійної імперії, організовуючи „Ай Джи Фарбен Ей Джи“ — німецький концерн світового значення.

Але затримаймося на хвилину над самою назвою „аспірина“. Звідки ж вона взялася?.. Хемічному її назвою є ацетилсаліцилова кислота. Сам же саліцил походить від латинської назви верби — „salix“. На німецьких луках росте рослина роду „spirea“, яка має саліциловий алкоголь, котрий можна окисненням перевести у саліцилову кислоту. Цю кислоту німці називають „спіроїре“. Останткою повна німецька назва продукту є А (цетиль) спір (зоїре), що її скорочено і пристосовано до комерційних потреб під назвою „аспірін“.

Коли німецька хемічна наука була на вершині розвою з кадрами фахових працівників, то тоді ЗСА майже не мали хеміків... З огляду на великий американський ринок збуту німецької індустрії Карло Дуїзбург побудував над Гадсоном біля Нью Йорку найбільш американські хемічні фабрики та продукції ліків, що належали до фірми Баер. Під час Першої світової війни фірма Стерлінг перебрала це як вороже майно. І яка ж іронія долі! Американці не змогли провадити хемічних фабрик, крім аспірини, і тому після війни привітали німецьку допомогу.

Фірма Баер заробила на аспірині великі гроші до 1906 року, себто до часу, коли закінчилась охорона патенту і конкуренція дістала вільну руку продукування. Настав час, коли Баер мусів конкурувати проти власного продукту, який він виробляв інші. У самих ЗСА споживають понад 30 мільйонів таблеток аспірини річно, а в світі 100 мільйонів фунтів!.. Вона бо зменшує гарячку, заспокоює ревматизм, запобігає атаці серця та усуває біль голови. Однак, чужі нові продукти стараються зменшити її значення та виперти з ринку. Згадаймо тут хоча б Тайленол та Едвіл, які видають поважні суми на телевізійні реклами, мовляв, вони безпечніші та міцніші. У відсіч — ньюйоркська фірма Стерлінг Драг, яка про-

Василь Барка

Переможний розвиток

Так визначаються спільні успіхи, на світовому розселенні, — наших майстрів образотворчості: її зразки дістають високу оцінку на міжнародних виставках і тепер сприймаються з подивом і захопленням на Україні.

Чудові здобутки склалися серед обставин, часто — вкрай сутужних: супроти їх треба було поєднати і духотворчої героїки. До першого ряду належить Рем Багаутдин. Виставка його нових високомистецьких виробів упоряджується в Нью Йорку у галерії ОМ-УА: 15—16—17-го травня ц. р. На огляді будуть візріть рельєфно-кольорові металопластики: у вершинному вищіві для цього старовинного і тут модернізованого роду мистецтва, — при збереженні і вдосконаленні естетичної прикметності царських скарбів, відкриваних з наших правдивих могили. І також тут досліджується багатство способів з тисячолітнього поступу нашого народного мистецтва.

Рем Багаутдин випроцавав унікальний жанр ювелірної іконності, поряд з деякою оригінальних композицій у металопластичних барельєфах: з епізодичними українськими історичними слави, з легендарними та побутовими сюжетами, як також з візіями ліричними. Відзначимо декотрі з творів, поданих на виставці: „Великодній обхід із княжою родиною“. Відкривається вродиста подія в першопрестольному місті: перед столичним святинню — Софійським собором, як виглядав він тоді, основно зворований на стилі з Візантії. Віткова композиція природно сполучилася з образом храму, охоплюючи дуже складну збірну постатей: на чолі з митрополитом при клірі, — коли попереді проросено процесійний хрест. Суцільність мистецького враження: ніби в акордності всіх складників при вишуканій тональності барв.

„Весна“. Алегорична з'ява: дівоча постать у красному вбранні з орнаментною розоріткою на пишному розорітці його, — при граціозному жесті. На білосвітному фоні круговий обрис досконало злагоджується всією рисунковістю прикметних мотивів. М'якість кольориту, мов з квіткової пелюстковості.

„Одруження“. Тричастинний сюжет із симетрично групованих портретів: від представниць осіб серед суцільства в добу козаччини. Осередні постаті: молодий і його суджена, при Царській Брамі собору, — там митрофорний ієрей з'єднує їх долю навіки. Присторонені: світлики і дружки.

„Вишвала осінь...“. Твір на пісенну тему, в пориві

І. Єгорова

Микола Колесса: „Як я жив, хай люди скажуть“

(Недавно у львівській газеті „Площа Ринок“ вийшла стаття І. Єгорової в рубриці „З життя львівських знаменитостей“ про народного артиста України, професора Львівської консерваторії Миколу Колессу. Подаємо її з деякими скороченнями).

Після тривалої нашої розмови з Миколою Колесою ми знову зустрілися через декілька днів на одному квітелі. Він був як завжди стримано-усміхненим, незмінно ввічливим, проголошував щирі тости. Я спостерігала: пив вино так, як п'ють його люди, що рідко споживають алкоголь, але цінують гарні напої: маленькими ковтками, щоб відчути смак. Смак вина, смак життя, смак краси...

Побачивши мене, збентежено сказав: — А я вас шукав, ви ж в мене свого олівчика забули. Все життя буду пам'ятати — „шукав... олівчика забули“. У цьому був весь Колесса, вся стара галицька інтелігенція, якої вже й не лишилося. Нащадки навіть і не вміють так сказати. Порядність у всьому, в дрібничках, яким ми сьогодні не надаємо ніякого значення.

Ввечері прийшла додому і, включаючи диктофон, ще раз уважно прослухала запис розмови. Передаю її, зберігаючи особливості мови Колесси.

— Я народився 6-го грудня 1903 року в Самборі, де мій батько працював вчителем гімназії. Виховувався я в Добромилі, там моя бабуся мала дім, а потім мого батька перевели до Львова — саме тут, у гімназії, він дістав роботу. Ми жили тоді на тепершній вулиці Філарета Колесси, бічній Коперника. До було за часів Австро-Угорщини, і всі ми були „патріотами“ Австро-Угорщини.

Потім прийшла Перша світова війна, яку я добре пам'ятаю. Ми тоді втікали перед фронтом, опинилися аж у Відні. Я ходив там перше на гімназійні українські курси, де всіх вітківців було організовано, а потім — в німецьку гімназію. Коли російська армія відійшла від Львова, ми вернули, то вже було в 1917 році, потім прийшов славний вісімнадцятий рік, я був свідком всього того, — як вивисили на ратуші прапор синьо-жовтий, як всі раділи.

Моя мама варила в кухні військовим і була тяжко поранена. У військовому шпиталі маму оперували, куля пройшла від серця на два сантиметри. Взагалі моя мама мала залізне здоров'я, якби не те поранення, жила би довго, а так дожила тільки до 75 років. Може я від мами дістав здоров'я і довголіття, бо з родини живу найдовше. Всі в нас — і стрийко Олександр, і батько мій, дожили до 76 років, були в родині і вісімдесятирічні. А мені вже скоро 90 буде. Я добре все пам'ятаю, знав багатьох цікавих людей, і мене все намовляють, щоб я взявся записати моє життя, але я не маю часу, я ще працюю в консерваторії, маю студентів. Крім того, сам мушу себе пильнувати.

— А ви в цій квартирі самі живете?

— Я тут сам, але поряд живе моя молодша донька, в неї троє дітей, вона має свій клопіт, і я не хочу її нічим заважати. А обидва я ходжу до середньої доньки, вона тут близько живе. Віолончелістка, учениця Ростроповича...

— Ну і добре. Почувається ж себе непогано!..

— Ні, особливих хвороб не маю, але роки вже чуються. Трохи ослабли ноги. Однак я кожного дня роблю зарядку. Встаю о шостій годині і двадцять хвилин (обов'язково!) віддаю різним вправам.

Потім кип'ячу воду, варю каву. Маю таку маленьку кухню... Мені, признаюсь, дуже тяжко, тим більше, що моя дружина померла. Я з дружиною жив 57 років. Доньки — то одне, а дружина — зовсім інше, і тому самотнім себе тепер почуваю...

— А як у ваше життя увійшла музика?

— То довга історія. У Львові існував таємний Український Університет. Бо перше поляки українців не припускали вчитися. А тут вже потроху зачали приймати. Однак тих, хто пішов вчитися до державного університету, бойкотували, була страшна боротьба, і батьки, щоб я рік не тратив, вислали мене до Кракова. І я записався там на медицину.

На вакації приїжджаю додому, а сестри мені кажуть: добре тобі там вчитися, а ми навіть на забаву не можемо піти через тебе. Бо, повторюю, бойкотували тих, хто вчився в польському університеті. Мені й шкода стало, я кинув навчання у Кракові і пішов в таємний Український Університет.

А ще в Кракові побачив я афішу: виконували Дев'яту симфонію Бетговена. Квиток, пам'ятаю, був дуже дорогий, але дуже вже хотілося піти на концерт, і так він на мене враження справив, що я розплакався. Встаю, кругом люди сидять. І після того концерту я зрозумів, що маю присвятити себе музиці.

— Якесь освіту музичну до того вже мали?

— Так, я паралельно з гімназією ходив до музичного Інституту, вчився гри на фортепіано. Першою вчителькою була така поодиноким полька Марія Кришчицька.

Але я передусім орієнтувався на Барвінського і Людкевича. Барвінський грав свої твори на концертах, і задилявся на нього, мріяв бути таким, як він. Людкевич був гімназійним вчителем і навіть в шостій класі вчив нас української літератури. Навіть маю зошити з його оцінками і записами. До того ж Людкевича я часто бачив в музичному Інституті, він викладав там історію музики і був інспектором всіх філіялів Інституту. Так же я, незважаючи, що навчався на медицині, все мріяв про те, щоб стати музиком, композитором.

В таємному університеті навчали нас у складних умовах, навіть приходилося красти частини людського тіла, щоб

показати їх студентам, навчити анатомії. Існував таємний університет під виглядом легальності під дахом товариства Петра Могилі. Але потім розкусили, що то в дійсності є. Між іншим мій батько викладав в тому університеті, там було декілька факультетів — філософії, медичний, здається, був юридичний. Навчилися ми найбільшого по приватних квартирах, наприклад, анатомії навчилися у професора Панчишина. Але медики не були державними урядовцями, дещо вільні були у своєму виборі. А в нас вдома була ревізія, і мого батька попередили: будете продовжувати викладати в таємному університеті — звільню з посади...

Я перед батьком теж поставив питання: або буду продовжувати студіювати медицину, і коли мені зовсім буде зле, нарікаючи на батька (така вже доля). Або як поїду вчитися музики і стане мені тоді зле, — нарікаючи тільки на себе. Батько до того серйозно поставився і, обміркувавши все, послав мене до Праги, тим більше, що стрийко, Олександр Колесса, був ректором вільного університету. Тобто була якась база все ж таки, мій я по приїзді з дві ночі переночував в стрийка, поки знайду помешкання.

Я йхав і навіть не знав, що я буду вчити: педагогіку, композицію... Для мене було важливим, що доля моя буде пов'язана з музикою. Перший семестер я записався на музикознавство Карлового університету, побічний предмет — славістика, і звичайно, мусив платити за навчання. Ходив на виклади славного музикознавця академіка Зденка Неедлі. Про консерваторію того року не було чого думати, я спізнився.

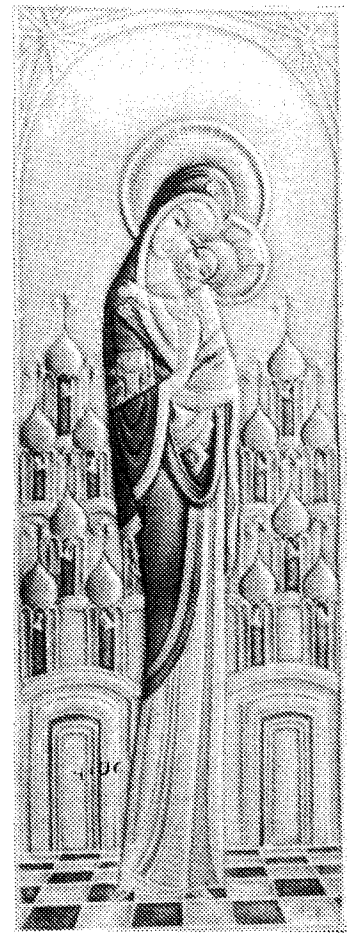
Перші уроки диригування в педагогічному інституті, на який я вписався, як надзвичайний студент, дала мені колишня асистентка Кошиця — Шуровська, а початком гармонії і гри на фортепіано вчив мене Федір Якіменко, брат Степового, який навіть українською не розмовляв, —

(Закінчення на стор. 3)

Переможний...

(Закінчення зі стор. 2)

ритностях, ніби в доскональній співзвучності з сонатного строю, — він виявляє глибини настрою, надаючи загальному виглядові казкової чудесності, як завжди в шедеврах мистецтва. Здійснюється поєднання віртуозної вправності скульптора — з його безпомилковою інтуїцією в дорожчому здобутку: видінні, властиво — духовної краси в модерній стилістиці з безперервними винаходами для її найлегшого сяєва в найтвіршій речовинності металоластик. Його твори тріумфальні для втілення новачасної ідеї прекрасного: в надхненних, скарбничнокольористих видивах, особливо з Священної Історії, з джерельних сюжетів духовності.

„Сруса шмиски дзвони“ — Рема Багаутдіна

Микола Колесса...

(Закінчення зі стор. 2)

учень Римського-Корсакова.

Після того як я здав коліквіум в університеті, мене звільнили від платні. На весну був прийнятий на другий курс консерваторії. Вчився одночасно і в консерваторії, і в університеті. І ще був записаний в український вільний університет. Після закінчення консерваторії ще три роки вчився в школі вищої майстерності у Вітезслава Новака.

— А скільки ви мов знаєте?

— Вчився перше в українській школі, в другій класі вже вчив українську і польську. В третій класі додалася німецька. То рахуйте. Зараз вже трохи забувати став, а раніше чеську і польську знав perfectly. Добре розмовляв німецькою, вивчив російську. Відвідував також приватні лекції французької, і зараз зміг би читати із словником.

— Ви можете пригадати один з перших ваших публічних виступів?

— Моєю дипломною була „Українська сюїта“, яку виконувала симфонічна оркестра чеської філармонії. На цьому концерті випадково опинився Олександр Глазунов, тоді я від нього дістав такий подарунок: на нотах своїх (шостий квартал, перші такти) він написав: „Галановитому великонадійному молодому композиторові Миколі Колесі від відданого йому Александра Глазунова“.

— Напевно, у вас багато таких цікавих пам'яток?

— Багато, бо я багато різних славних людей знав. Микола Колесса витягає з книжкової шафи альбом і показує фотокартки, більшість з них він зробив сам. Я дивлюся на родинні фотографії, на знайомі мені обличчя відомих діячів культури, які для Колесси назавжди лишаються добрими приятелями, друзями, а для мене це — історія, легенда.

Олександр Колесса, Нестор Нижанківський, Людкевич, Барвінський, Модест Менцінський — вуйко Миколи Колесси. На деяких фотокартках вирізані обличчя чи цілі фігури людей. Микола Колесса пояснює, що ці люди були репресовані і навіть страчені і зберігати їх фотокартки вважалося не зовсім безпечним.

Потім Микола Колесса розповів, як під час окупації працював у Станіславові, як втік від поліцаїв в комедантську годину, перший раз був на Східній Україні... Розповідав цікаво, з гумором.

З усіх розповідей, з фотографій, з умеблювання квартири, в якій ми знаходилися, випливало, що людина, з якою я розмовляла вже понад чотири години, завжди жила життям духовним, і мені стало цікаво, що для Миколи Колесси означають гроші?

— За молодих років мені дуже часто приходилося економити. В музичному інституті як викладач діставав 70 золотих, 50 віддавав за скромне помешкання для родини. Тому мусив заробляти боками, їздив викладати диригування в Стрийському філіялі, а учні були такі, що ходили з гір, 40—50 кілометрів цілу ніч. За Польщі ніхто ні за які концерти мені не платив, то все було на патріотизмі.

— Який час, який відрізок життя вважаєте найбільш щасливим?

— Не можу сказати. Усе перепліталося — радість, клопоти, горе. У житті було різного.

— Ви займаєтеся композицією зараз?

— Трошки, і йде мені тепер все поволі. Іноді друзі, навіть Людкевич мені казав, що я дуже вимогливий до себе. Може і так, але я ще і вік відчував. Я все ввечері думаю, чи я просунувся вперед, чи ні? Чи осягнув щось цікаве, і нове? Мій батько любив повторювати латинське прислів'я: „Ні дня без праці“. А в „Пласті“, до якого я підлітком належав, казали: ні одного дня, щоб щось не зробили доброго, корисного людям. Так і намагався жити. Чи вдалося то мені — судити іншим.

Японці...

(Закінчення зі стор. 1)

часві границі. Коли родина В. Барабанова приїхала до Японії, їм негайно допопогли влаштувати мешкання, дали щедро все, що потрібне для життя і старуються, щоб вони почувалися серед місцевого населення якнайкраще.

— А як з вашими доньками. Чи вони вже пристосувалися до співжиття із своїми японськими однолітками?

— Обі вони вивчили до вісім місяців японську мову, мають багато японських товаришок, ходять до японської школи і почувуються дуже добре. Моя дружина, яка сама піяністка і художниця, малює те, пер пильно у водних барвах і пастелі мала свою першу самостійну виставку у лютому таки у місті нашого перебування — Каназаві. І вона добре акліматизувалася, виправляє пильно його і має багато японських приятелів.

— Як бачимо із вашої розповіді, ви підкреслюєте цілий час прихильність японців не лише до вас, але взагалі до українців. Чим ви це пояснюєте?

— Тут в першу чергу японці відчувують сильно спільну долю України і Японії. Та ж саме в Японії був перший великий атомовий вибух, але Чорнобильська катастрофа була на 500 разів сильніша від Гірошіми і тому японці так добре розуміють, що зустріло Україну та які далекодіючі того наслідки. Відомо, що саме японці були одні з перших, що дали фактову допомогу пошкодованим, а зокрема місто Кіото, що є побратимом міста Києва. Японці також розуміють, що Чорнобиль та його атомова сила мають просто глобальний засяг, де Гірошіма мала радше локальний наслідок.

Одарка і Оля — русоволосі „японки“.

— Чи ви відчуваєте, що не лише поодинокі люди, але й уряд Японії готовий допомагати тепер Україні?

— Немає у мене ніякого сумніву. Бачите, президент Японії при усіх своїх зайняттях дуже зацікавлений поважною музикою. Як більшість японців і цим шляхом також доведлося познайомитися з різними особами з політичного світу. Ми з дружиною були одніми із тих, що причинилися до активізації Товариства дружби між Україною і Японією, і саме на тому форумі нам поставили конкретні питання, що Україна потребувала б від Японії.

— Чи ви дали конкретні пропозиції в тому напрямі?

— Так. Ми уважаємо, що кінцеве є якнайскорше відкрити дипломатичні стосунки поміж незалежною Україною і Японією, посилення економічних та культурних зв'язків, допомога Японії у валюті і вкінці дуже важлива допомога технічними засобами, в першу чергу в охороні від радіації. Після того як ми поставили наші суспільні питання на цю тему статті в японській пресі і тепер бачимо,

що деякі активісти вже почали допомогу Україні в тих напрямках. Не уявляється було зацікавлення публіки фотовиставкою про Чорнобиль, що відбулася за нашою ініціативою та з нашою присутністю. А ми ж самі пережили 26-го квітня у Києві та шойно пізніше евакуювалися з нашими маленькими дівчатками і заходили в Ужгороді, аж до виїзду за океан. Тому ми найшли таке зрозуміння у наших господарів та таке бажання допомогти не лише побутово нам тепер, а допомагати постійно пошкодженим радіацією українцям у нашій батьківщині.

— Ваші спостереження незвичайно цікаві і треба доконець ваш досвід та ваші зв'язки використати якнайкраще.

— Будьте певні, що це ніяка пересадка з моєї сторони. Японці поважно зацікавлені допомогти Україні, економічно, технічно та психологічно, бо в їхніх національних традиціях лежить допомога іншим та вони, як ніхто, відчують долю жертв Чорнобиля. Тому нам слід це використати.

В Чикаго...

(Закінчення зі стор. 1)

проживав в ЗСА аж до минулого року, коли переїхав в Україну, щоб працювати в організуванні нової банкової системи в Україні. Ю. Юрчишин є одним з головних рушіїв окремої української валюти.

З американського Уряду візьмуть участь в конференції доповідачі з Департаменту Роберт Зеллік, перший заступник секретаря господарства, з доповіддю на тему „Політична динаміка України“, і Річард Джансон, перший заступник секретаря комерції, з доповіддю на тему „Міжнародна економічна політика ЗСА“.

Конференція заплянована з метою розглянути можливості торгівлі з Україною і представити економічний потенціал української держави. Україна представляє собою сьому найбільшу економіку в світі, сама держав є більша Франції за територією і населенням. Україна до недавня становила одну третю валового доходу колишнього СССР. Ви-сококваліфіковане населен-

ня, відсутність неграмотності робочої сили, потужна індустріальна інфраструктура творять великий потенціал для економічних можливостей як для України, так і для іноземних інвесторів, які шукають нових ринків для торгівлі. Україна стала членом Міжнародного валютного фонду, що дає змогу Україні включитися в світовий ринок.

Економічна рада складається з наступних основоположників: Ярослав Зелінська-Джансон, голова Ради директорів, Ігор Вислюцький, президент, проф. Вільям Гоган, віцепрезидент, Шері Спикман, фінансовий директор, д-р Михайло Голуватий, ексекютивний секретар, члени дирекції — Юрій Чопівський, Пінхас Дрор, Деніс Феррел, проф. Ю. Г. Грабович, Петро Яцик, д-р Еллі Шнеур, Адриан Сливочський і проф. Роман Шпорлюк.

Економічна рада запрошує всіх зацікавлених брати участь в конференції, звертатися за інформацією до Ненсі Робертс на наступні телефони: (312) 704-3000, або (708) 505-0010.

В ЧЕТВЕР, 7-ГО ТРАВНЯ, сербські бойовики при підтримці частин Югославської народної армії захопили боснійські міста Дервет на півночі і Добой на південному сході республіки. Австрія виступила з пропозицією позбавити Югославію членства в Організації Об'єднаних Націй, поки серби не навчаться поважати права інших народів.

МЕШКАНЦІ ЛАТВІЇ почали діставати платню і пенсію в латвійських карбованцях, що ввійшли в обіг в четвер, 7-го травня. На думку економічних експертів, нові купюри викличуть посилення інфляції, оскільки 80 відсотків промислових і торговельних партнерів Латвії перебувають в зоні старого карбованця.

НОРВЕЗЬКІ ЕКСПЕРТИ встановили, що з реактора советського підводного човна „Комсомолец“, який затонув у Норвезькому морі 7-го квітня 1989 року, у води Баренцього моря витікає радіоактивне паливо. Це може призвести до загибелі риби на значній акваторії. Спеціалісти екологічного руху „Грінпіс“ володіють інформацією, згідно з якою колишній СССР затопив у північних морях 7,000 тонн твердих і 15,000 кубічних метрів рідких радіоактивних відпадів.

Округа УНС...

(Закінчення зі стор. 1)

На балю були присутні чотири лікарі зі Львова, які, за старанням д-ра Мирослава Грицишина і д-ра Александра Правака, перебували цілий місяць у Ваффало, де записувалися в місцевих шпиталях з модерною технікою операцій серця і з лікуванням серцевих недуг. Лікарі зі Львова підходили до голови Округу і висловлювали признання за працю та розповідали, що вони багато чули і знають про УНС та бажали успіхів у дальшій праці.

Голова Округу і Оксана Бережницька, заступник секретаря 127-го Відділу створили на скору руку комітет для допомоги влаштування концерту ансамблю бандуристів зі Львова. Окружний комітет висловив щирі подяку родинам, які зайнялися бандуристками продовж трьох днів і опікувалися ними, як рідними.

Марія Боднарська, касир Округу, подала звіт. Ярослав Пришляк, голова Контрольної комісії перевірив стан і ствердив, що все було правильно проведено та вніс пропозицію уділити абсолютну уступачуї Управі. Збори уділили абсолютну.

Зенон Боднарський вніс пропозицію затримати муніципальну Управу, зі зміною члена Контрольної комісії М. Гнатова, який був непристийний. О. Бережницька погодилася бути членом Контрольної комісії. Збори прийняли пропозицію З. Боднарського одноголосно. Склад Управи на 1992 рік: голова — Р. Конотопський; перший місто голова — В. Шарван; другий місто голова — З. Боднарський; секретар — В. Сивенський; касир — М. Боднарська, Контрольна комісія: голова Я. Пришляк; члени — Марія Гнатик, О. Бережницька.

Р. Конотопський подякував за довір'я та перевірив і попросив до слова головного передсідника УНС У. Дячука.

Головний передсідник подякувала голові Округу за таку всеобіймаючу працю в громадї. Вона подякувала організаторам Округу за їхню працю у приєднуванні членів в 1991 році.

Перше місце в організаційній праці взяв О. Гаврилюк, секретар Відділу 360-го, який приєднав сім нових членів. Ірена Гнатик, секретар Відділу 304-го, приєднала чотири члени, покійний П. Гаравус, секретар Відділу 127-го — три члени; Д. Яремко — два члени, а З. Боднарський і М. Лупічук — по одному членові.

В ЕСТОНІЇ СКАСОВАНО квоти на вивезення сільськогосподарської продукції з країни. Інфляція та зростання цін в республіці за півтора року ді квот призвели до того, що життєвий рівень населення погіршився найще в 15 разів. Скасування квот головним чином зумовлене необхідністю обміняти з Росією харчі за бензину і техніку.

МОСКОВСЬКА ГАЗЕТА „Советская Росія“ вмістила „Звернення до трудящих Росії“ в імені Координаційної ради народно-патріотичних сил. В ньому, між іншим, говориться: „Виступаючи на Череповецькому металургійному комбінаті, президент Російської федерації Борис Єльцин заявив, що 3'їзд народних депутатів вичерпав себе і його слід позбутися... Тепер стає зрозуміло, що вся діяльність „демократів“, які прикривалися лозунгом влади Рад, спрямовується на знищення народовладдя... Ми рекомендуємо створювати в областях, районах і населених пунктах громадські комітети підтримки народних депутатів усіх рівнів Рад“.

СИНОД РОСІЙСЬКОЇ Православної Церкви засудив Митрополита Київського Філарета, який нібито дозволив собі „хулу“ на адресу Синоду. Московські духовні власті зобов'язали Митрополита Філарета до 15-го травня скликати Архирейський Собор так званої УПЦ (фактично підпорядкованого московському Патріархату) оголосити на ньому про свою резигнацію. У випадку непослуху Митрополита Філарета буде судити суд Архирейського Собору Російської Православної Церкви.

УРЯД НАГОРНОГО Карабаху звернувся до всіх країн світу із закликом надати невідкладну допомогу населенню республіки, яке опинилося на межі загибелі. У Степанакерті почався голод, нема електрики, води і газу, різко збільшилися захворювання і смертність, особливо серед дітей. Від початку року місто 170 разів піддавалося артилерійським обстрілам, за цей час вбито 90 і ранено 268 мирних мешканців, зруйновано 612 житлових будинків. В останні дні стало відомо, що азербайджанські війсьни формуються готують вирішальний збройний наступ на Степанакерт.

СПІЛКА ОПТИКІВ Фінляндії здійснила гуманітарну акцію збірки окулярів під назвою „Поможи Естонії бачити“. Зібрано майже 170,000 окулярів на декілька мільйонів дол. Роздавати їх будуть у клініках естонських міст і селищ. Запасів вистачить принаймні на три роки.

Похорон св.п. д-ра М. Снігуровича

Українська громада стейту Коннектикат 3-го квітня відправила і попросила в дорогу вічного спочинку визначного українського діяча св.п. д-ра Михайла Снігуровича, який помер 29-го березня, після тяжкої хвороби.

Похоронні церковні обряди започатковано Службою Божою і Панахидою в Нью Гейвені, яку відслужив о. парох Роман Големба. Він також попросив покійного від ноегйвенської парафії. Відтак домоину із тлінними останками перевезено на український цвинтар Стемфордської дієцезії св. Духа в Гемптонбургу, Нью Йорк.

Над могилою прощав покійного д-р Аскольд Лозинський, ексекютивний заступник президента УККА, який підкреслив заслуги св.п. д-ра Михайла Снігуровича на протязі понад 20 років, займаючи різні пости в цій центральній організації, починаючи від голови відділу УККА в Нью Гейвені, голови Округу відділу УККА стейту Коннектикат і заступника президента централі УККА. За своєю віддану працю, на XII конгресі д-р Снігурович одержав Шевченківську нагороду.

По закінченні похоронних Богослужень учасники переїхали до близької місцевості Гошен, де відбулася трізна. Тут від Головного Уряду УНС прощав покійного головного контролер Степан Гавриш. Він відзначив віддану працю д-ра М. Снігуровича для Союзу на різних постах, починаючи від голови 414-го Відділу в Нью Гейвені, а також голови Округу Відділів УНС стейту Коннектикат. М. Снігурович кілька разів був вибраний делегатом на Конвенції УНС, на одній із них був заступником передсідника, кілька разів кандидував на головного радного.

Від управи „Рідної Школи“ в Нью Гейвені, де покійний був учителем довгі літа, прощав його директор школи мгр Мирон Мельник. Він підкреслив віддану працю у вихованні молодого покоління, навчаючи українську історію і літературу.

Інж. В. Глова попросив від Стейтової Ради Відділів УККА, пригадав, „що людина вимирає тільки фізично, але її добрі діла живуть вічно“.

Голова Округу, закриваючи збори, подякував присутнім за участь і попросив на солодке і каву, що його приготували союзники: М. Гнатик, М. Боднарська і Катерина Гаравус. При каві ще довго присутні обмінялися думками з У. Дячука і поміж собою.

св. п. д-ра
Олега Дорожинського
буде відправлена
в суботу, 16-го травня 1992 р. о год. 8-й ранку
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в церкві св. Михайла в Чикаго, Ілл.

Дружина МАРІЯ з дітьми і внуками
Просимо рідних, приятелів і знайомих пом'янути покійного в своїх молитвах.

Ділимося сумною вісткою, з родиною і приятелями,
що в суботу 9-го травня 1992 року відійшов на 80-му році життя у вічність наш найдорожчий БАТЬКО
бл.п.

Осип Магоцький
народжений в Любіні Великому Україна.
Залишив у смутку:
синів — ВОЛОДИМИРА з дружиною БЛЯНКОЮ, ЄВГЕНА і ГРИГОРІЯ
брата — ІВАНА з дочкою ОРИСЕЮ і чоловіком ГЕСПЕРОМ з дітьми ХРИСТИНОЮ і ПЕТРУСЕМ
сестру — МАРІЮ ОРИХОВУ в Україні з родиною та бличчу і дальшою родиною в Україні і діаспорі.

ПОХОРОН в середу 13-го травня 1992 р. з церкви св. Йосафата в Пармі, Огайо.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

„Туга за красою життя”

(Авторський вечір М. Тарнавської)

У Філадельфії вже доволі давно минув той час, коли літературні чи пак авторські вечори влаштовував Літературно-Мистецький Клуб. Так було за головування Петра Андрусіва, Володимира Блавацького. Після смерті останнього діяльності Літературно-Мистецького Клубу до цієї міри змаліла, що влаштування таких вечорів перебрав на себе 43-ий Відділ СУА, і треба сказати, що він цю діяльність проводить блискуче. Крім цього почитного зайняття, Відділ ще займається влаштуванням образотворчих виставок, у чому має великий досвід.

Дня 21-го березня 1992 року згаданий Відділ СУА влаштував у залі УОКЦентру літературний вечір Марти Тарнавської, назвавши його надзвичайно принагідно „Туга за красою життя”. Якщо йдеться про цей вечір, то за красою туги не було, а краса цього вечора під кожним поглядом була присутня. На цей вечір прийшла добірна публіка в числі приблизно півтори сотні осіб.

Відкриття довершила Анна Максимович, голова Відділу, членом якого є Марта Тарнавська. З черги слово про авторку виголосив проф. д-р Леонід Рудницький, накресливши силуету поетки з акцентом на її творчість.

„Запрошення”, „Зальцбург”, „Розмова з філософом по дорозі з Гантеру”, це назви творів Марти Тарнавської, що їх прочитала авторка Ліза Чернін. Її мистецьке читання зумовило те, що слухачі знайшлися у створених авторкою ситуаціях. Перед нашим очима, наче міраже видіння, просунувся Зальцбург. Між іншим, авторка в Зальцбургу провела ранні роки, саме тому вона прагне дивитися „на осяяні мости”

„І слухати ріки бурхливу повідь та юної душі своєї сповідь.”

ГОЛОВНИЙ СУДДА Верховного Суду ЗСА Вілліам Ренквіт відмовився минулої середи, 6-го травня, зупинити перевірку книг банку Палати Репрезентантів, що її переводить спеціальний прокуратор Департаменту юстиції. Не даючи жодного пояснення, головний суддя відкинув вимогу демократичного конгресмена з Техасу Генрі Гонзалеса. Згідно з законом, конгресмен Г. Гонзалес має право внести друге прохання в цій справі до іншого судді, який може тоді цю справу передати до вирішення всіх членів суду.

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

1. „Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий...” — Лорд Томас Деннінг
2. „Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками”. Професор Віллем Вагенар, автор книжки „Розпізнаючи Івана: Наукова праця з легальної психології”. Вид. Гарвардського Університету.
3. „Якщо Іван Дем'янюк, в невинності якого я повністю переконаний, буде підвищений на шибениці Айхмана, то прийде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного”. — Патрик Бюкенан.
4. „На мою думку ця справа смертної... Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка і поведінку Відділу спеціальних інвестицій (ОСІ) в нашій країні”. — Конгресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо), „Конгресовий рекорд” з 20-го червня 1989 р.
5. „Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса”. — Граф Николай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми досягнули багато. За свою подивогідну відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхотного-примарного, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо вислати пожертви на:

John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

Петик виконала три пісні: „Будь зі мною”, „Фонтан”, „Ти не знаєш”. Музика Степана Гумініловича, слова наведених пісень Марти Тарнавської. Співачі акомпанював Мстислав Петик. Виконували пісні припали до влодоби слухачам.

„Бурю”, „Малу людину і море”, „Батькові”, „Хвала життю” прочитала Іванна Кононів, як пристало професійній акторці. Свій вечір завершила Марта Тарнавська, прочитавши „Буденні діалоги” (уринок) і два коротенькі наддадки.

Виступ авторки та всіх виконавців програми ввечера публіка нагороджувала рясними оплесками.

Авторський вечір Марти Тарнавської влаштовано з нагоди появи її нової книжки „Самотнє місце під сонцем”. У першій частині книжки проза, в другій переклади десятих англійських авторів, серед них двох лауреатів нагороди Нобеля — Фолкнера та Гемінґвея. Відгук на нову книжку Тарнавської недавно ми читали в цьому щоденнику.

Марта Тарнавська напевно не нарікала на втому, підписуючи продані книжки (біля сорока), а на більшості книжок близьким особам ще писала дедикації.

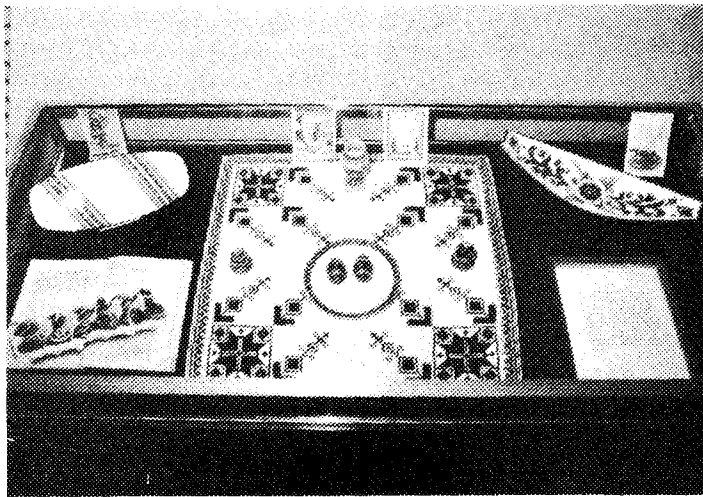
Людмила Чайківська, як ведуча програмою, імпонувала публіці тим, що в неї була помітна солідна підготовка як самого тексту, так і його подачі. У неї сценічний досвід, бездоганна дикція, не згадуючи вже самої апаратури, як говориться в театрі, тобто зовнішнього вигляду.

На майбутнє рекомендується програму такого вечора обмежити до півтори години. Управа Відділу компенсувала цей нюанс смачним буфетом під зарядом Марії Данилів.

Прикрасою вечора був привіт від Марти Тарнавської від колеґ-письменників з України, що його особисто передав присутній на цьому вечорі Анатолій Погрібний, секретар Спільної Письменників України. Він же завідує кафедрою української літератури на факультеті журналістики Київського університету ім. Тараса Шевченка. Крім теплих слів привіту, несподіваний, милий гість, ознайомлений із творчістю Тарнавської ще в Україні, висловився про її творчість з великим признанням.

Яр. Климовський

Виставка писанок в Кензаському університеті

Експонати виставки в Кензаському університеті

Як і кожного року, під час Великодніх Свят була влаштована Михайлом і Любомирою Палій багата виставка українського мистецтва: писанок, вишивок, кераміки, дереворізьби і тематичних книжок з тематикою та ілюстраціями про історію і символіку українського мистецтва в головному бібліотеці Кензаського університету в Лоренс, Кен. Усі чотири роди мистецтва мали односторонкові інформації в англійській мові, а книжки — короткі інформації про їх зміст.

Виставка українського мистецтва, яка містилася в

Н. Н.

СПОРТОВІ ВІСІО

Редагус Омелян Твардовський

Відбудеться 35-й відбіванковий чемпіонат УСЦАК

Згідно з пляном діяльності УСЦАК, в суботу, 23-го травня ц.р., в спортивних залах середньої школи „Колумбія” в Мейлсвилі, Нью Джерзі, відбудеться відбіванковий турнір за чемпіонат УСЦАК в групах жіночій і чоловічій на 1992 рік.

Повідомлення про цей турнір вже одержали всі українські спортивні осередки та проводили молодіжні організації.

Оригінально цьогорічні першості УСЦАК мали відбутися у Воррені, Мишиґен, на жаль, організаційний Комітет Делеґтури-Захід був змушений його відкласти після того, як місцевий УКЦентр відмовився надати потрібну підтримку.

Змагання турніру розпочнуться в суботу рану в год. 8:30 і закінчатимуться фіналами в жіночій і чоловічій групах приблизно 6:30 вечора.

Після закінчення турніру відбудеться бенкет і танцювальна забава при звуках оркестри „Хлопці зі Львова”. Під час бенкету переможцям — дружинам та найкращим змагунам і змагунам — будуть вручені трофеї, уфундовані УНСоюзом.

При цій нагоді зустрінуться учасники й учасниці минулорічної поїздки в Україну у збірних УСЦАК.

Нічліги по значно знижених цінах з нагоди турніру треба замовляти прямо в Рамада Хотелі в Іст Гановері, де перебуватимуть дружини. Число телефону: (201) 386-5622.

Дружини зголошення треба вислати на адресу: USCAK Volleybal Tournament, 943 Garden St., Union, N.J. 07083. Тел. (908) 688-8323.

Футбольний і відбіванковий турніри Українського Фестивалю

Як і попередніми роками, в багатій програмі Українського Фестивалю в Голмделі, Нью Джерзі, відбудуться і цього року футбольний і відбіванковий турніри.

Футбольний турнір розпочнеться в суботу рано в год. 9-й і в ньому братимуть участь українські і американські дружини в двох групах — дорослих і юнаків нижче 15-ти років. В групі дорослих змагатимуться шість дружин у двох рівнорядних підгрупах і по їх закінченні — фінальні зустрічі за перші три чоловічі місця. Після цього розпочнуться ігри юнацьких дружин.

На відбіванкових кортах

Арте Центру проходитимуть ігри жіночих трійкових дружин, починаючи від 9:30 рано.

Усім переможцям будуть вручені нагороди, уфундовані Комітетом Українського Фестивалю. Спортові точки програми Українського Фестивалю набули великої популярності і в них, крім близько 200 активних спортсменів, в ролі глядачів беруть участь тисячі симпатиків спорту.

УСВТ „Ч. Січ” — Джермен Америкен „Кікерс” — 1:1

В неділю, 26-го квітня ц.р., пройшли чергові розгрівки за чемпіонат півпрофесійної дивізії Гарден Стейт Сакер Ліґи Нью Джерзі. Футбольна дружина „Ч. Січ” зустріла у себе вдома на площі Фарчерс Гров в Юніон лідера дивізії, який є цей німецький клуб. Після завязтого поєдинку зустріч скінчилася ремісним вислідом 1:1. В першій половині змагання проходили під знаком переваги гостей, які в більшості володіли м'ячем, а їх чоловічі снайпери (вони теж найкращі в дивізії) — Готгельф і Рафетті, весь час тримали в напрузі оборону і воротаря „Ч. Січ”. І все таки „Січовики” мали можливість відкрити конто голів, коли в 20-й хвилині м'яч із сильного удару Михайла Осовського пролетів поруч воротаря „Кікерсів”, але щасливо для німців відбився від поперечки воріт. В 38-й хвилині гостям пощастило, коли м'яч з легкого стрілу їх змагуна, несподівано і для них, влетів попіл поперечку воріт „Ч. Січ”. В цьому випадку не зарегував ясклді воротар. Після відпочинку, на початку, німці мали легку перевагу, але позовлі з ходом гри її поступово втрачали, коли господарі активізували свої контратаки. В кінцевій фазі зустрічі „Січовики” цілком перейняли ініціативу, завдяки чому з гарної акції Осовського Павло Ільйо головою здобув ефективну вирівняння — 1:1. Були ще можливості щонайменше подвоїти рахунок, але ослаблений напад „Ч. Січ” не спромігся успішно використати сприятливі ситуації. З різних причин в цих змаганнях не змогли взяти участі Михайло Марика, Тарас Яворський, Іван Паливода і Адріан Гавдяк. В складі цим разом змагалися: Хамуляк, В. Науменко, П. Паливода, М. Осовський, М. Торій, Б. Муніс, М. Лясота, Р. Кохановський, М. Варянка, К. Денвер, Я. Твардовський, П. Ільйо. Провідник і тренер Михайло Паливода.

Касто П. Абундо, постійний секретар

Поруч листа був долучений лист-повідомлення про 30-ту Шахову Олімпіяду, яка відбудеться 7-25 червня 1992 року в столиці Філіппін Манілі.

Це повідомлення підписав голова Філіппінської спортової Комісії Сесілію Хачанова.

Подав от

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ
ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ
ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ
ЗАСТРИКИ COLLAGEN ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК
JIM BARAL, M.D.
ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ
Центр американської дерматології
(212) 247-1700
210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. B'way & 7th Ave.)
Медикаге приймається
Пацієнтів приймається тільки за домовленіям

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

SAKKA COMPANY
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

For Sale.
HOUSE & INCOME
3 bdrm home w/ 8 unit Motel & Rental Cottage on major hwy, just 20 min. from NYS Thruway, Exit 19. Near fishing, skiing & more.
\$185,000. Owner (914) 657-2002

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛІУС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Вже появилася книга
A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE
„Тисяча років ХРИСТИАНСТВА НА УКРАЇНІ”
(англійською мовою)
Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат, багато фотографій і ілюстрацій (також кольорових), тверда обкладинка, люксовий папір. Видання Сполоскупі і Краєвого Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США, 1988. Балтимор, стор. 312, ціна 50.00 дол.
Набувати у книгарні Свободи.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стеїту Нью Джерзі обов'язує додати до ціни 7% продажного податку.

ЗМІНА АДРЕСИ
До Адміністрації „Свободи”
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Прошу змінити мою адресу:
„Свободи” □ „Українського Тижневика” □ „Веселки” □
Моя СТАРА АДРЕСА була:
Число Відділу (якщо член УНС)
Ім'я і прізвище
Адреса
Моя НОВА АДРЕСА така:
Ім'я і прізвище
Адреса
На зміну адреси проситься **ОБОВ'ЯЗКОВО ДОПУСТИТИ \$1.00.**
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ ВІД 1-2 ТИЖНІВ

Іван Кедрин
У МЕЖАХ ЗАЦІКАВЛЕННЯ
ІСТОРІЯ, ПОЛІТИКА, ПРЕСА, СИМПОЗИТИ, РЕЦЕНЗІЇ
Стор. 542 ціна \$20.00 з пересилкою.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стеїту Нью Джерзі обов'язує додати до ціни 7% продажного податку.

МАЄМО НА СКЛАДІ ЧЕРГОВУ КНИЖКУ
Володимира Барагури
„ВОЄННІ ПЕРЕЖИВАННЯ СІРОЇ ЛЮДИНИ”
(Спогади з другої світової війни)
Видавництво і друкарня Свободи, Нью Йорк — Джерзі Сіті, стор. 146. Ціна 15.00 дол.
Можна набувати у книгарні Свободи.
Мешканців стеїту Нью Джерзі обов'язує додати до ціни 7% продажного податку.

СОЮЗІВКА
ВЛАШТУЄ
ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
ДЛЯ ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ
у віці 12 до 18 років
від 21-го червня до 2-го липня 1992 року
• Програма — щоденний прорух, інструкції для початкувчих і завантажених, основна техніка, тактика, підготовка до турнірової гри.
• Інструктори — Юрій Савчак і Зенон Снілик
• Таборовики повинні привезти свій виряд, включно з трьома баньками м'ячиків
• Приміщення в кімнатах і харчі — \$220 (члени УНС), \$250 (нечлени), теніс — \$70.
Зголошення вислати на адресу:
SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n. Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-5641

Зголошення до Спортової Школи „Ч. Січ”

Надходять зголошення на вишкіл до Спортової Школи „Ч. Січ” з різних міст і стейтів ЗСА. В цьогорічній Спортивній Школі значно збільшилось інструкторський склад фахівцями з України, кількість яких дійде до шести.

Крім вже „ветерана”, новоприбулого з України, визначного тренера Ігоря Чупенка, який виконує в Спортивній Школі ролі технічного директора і головного інструктора копаного м'яча, втретє повернуть зі Львова і Ужгороду інструктори тенісу д-р Андрій Кордіак і Юрій Колб. Поширену ділянку вишколу в ритмічній гімнастиці проводитиме професійна інструкторка з Києва Людмила Бринзак. Інструкторами відбіванки будуть Ігор Акішнін з Луганського і Геннадій Шевченко з Полтави — обидва випускники Інституту фізичної культури Москви, Луганського і Києва.

Крім цих високої кляси фахівців в інструкторському складі, опікунами і асистентами працюватимуть випробувані в попередніх роках особи. Зголошення на цьогорічний вишкіл треба вислати на адресу: Ukrainian Sitch Sports School, 680 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106; Tel.: (201) 373-8783.